

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 2 czerwca 2023 r.

Poz. 3013

UCHWAŁA NR LXXIV/783/2023 RADY MIASTA TARNOBRZEGA

z dnia 24 maja 2023 r.

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Tarnobrzegu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Rondu bez nazwy, usytuowanemu na działkach ewidencyjnych nr: 2203/11, 2203/8, 1947/3, 1948/1, 1951, 1952/1, 1952/2 obręb Tarnobrzeg, położonemu w Tarnobrzegu przy skrzyżowaniu ulicy Władysława Sikorskiego i obwodnicy miasta Tarnobrzega, nadać nazwę „Rondo Mariana Ruzamskiego”.

§ 2. Szkic sytuacyjny ronda opisanego w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

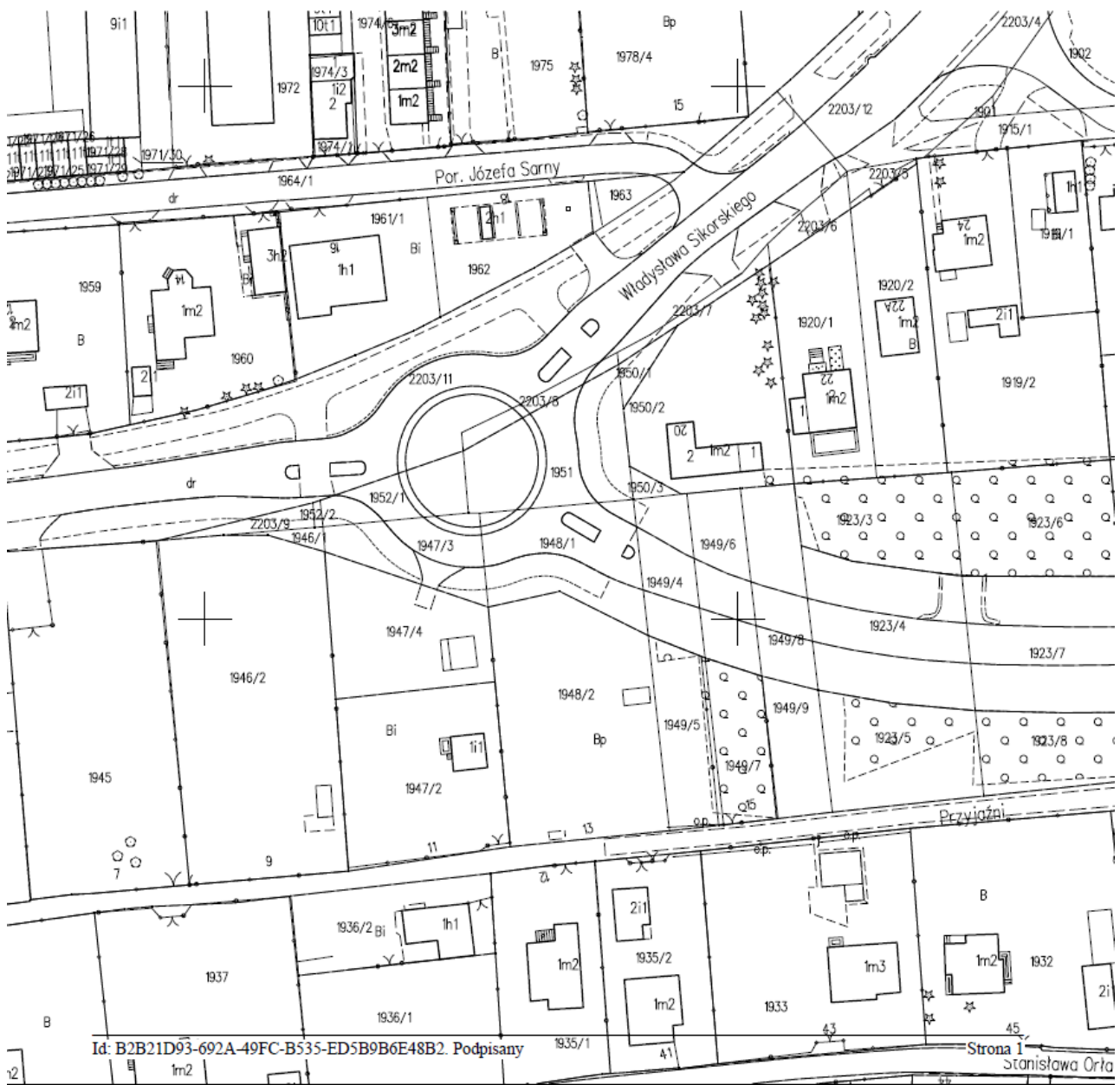
§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Tarnobrzega

Bogusław Potański

Załącznik do uchwały Nr LXXIV/783/2023
Rady Miasta Tamobręga
z dnia 24 maja 2023 r.

Uzasadnienie

Rondu bez nazwy, zlokalizowanemu na działkach ewidencyjnych nr: 2203/11, 2203/8, 1947/3, 1948/1, 1951, 1952/1, 1952/2 obręb Tarnobrzeg, położonemu w Tarnobrzegu przy skrzyżowaniu ulicy Władysława Sikorskiego i obwodnicy miasta Tarnobrzega proponuje się nadać nazwę „Rondo Mariana Ruzamskiego”.

Z inicjatywą nadania nazwy wystąpiło Tarnobrzесьkie Towarzystwo Historyczne. Nadanie nazwy rondu byłoby wyrazem uczczenia wybitnego artysty związanego z Tarnobrzegiem.

Marian Antoni Ruzamski urodził się 2 lutego 1889 roku w Lipniku. Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Był uczniem tak wybitnych nauczycieli, jak Jacek Malczewski, czy Leon Wyczółkowski. Po studiach, w Luwrze szkolił swoje umiejętności kopiując dzieła sławnych mistrzów. Ze względu na wybuch I wojny światowej, Ruzamski zdecydował się wrócić do Galicji, gdzie dołączył do swoich rodziców w Tarnobrzegu. Stąd trafił do obozu w Charkowie, gdzie przebywał cztery lata. Powrócił do kraju dopiero po Rewolucji Październikowej. W 1928 r. znów zamieszkał w Tarnobrzegu, w rodzinnym domu przy ul. Kościuszki 8.

W Tarnobrzegu artysta rozpoczął najbardziej twórczy okres swojego życia. Dużo malował, zainspirowany pejzażami miasta, jego mieszkańcami, architekturą. Blisko związany z rodziną dr. Eugeniusza Pawłasa, współtworzył w jego domu – tzw. „Pawłasówce” – salon literacki. Utrzymywał kontakt listowny m.in. z Julianem Tuwimem, czy Tadeuszem Boyem-Żeleńskim, przyjaźnił się z Emilem Zegadłowiczem. Pisał wiersze satyryczne, fraszki (trzy zamieścił J. Tuwim w antologii „Cztery wieki fraszki polskiej”), krótkie opowiadania, bajki oraz artykuły polemiczne i krytyczne z zakresu literatury i sztuki. W malarstwie jego specjalnością stały się portrety, ale też pejzaże miejskie i wiejskie, kwiaty. Jego prace prezentowano na wystawach we Lwowie, Krakowie, Warszawie, Poznaniu i Pradze.

Kariere Ruzamskiego przerwała II wojna światowa. 4 kwietnia 1943 r. w wyniku oskarżenia o pochodzenie żydowskie, został aresztowany przez gestapo i trafił do obozu w Auschwitz. Zmarł śmiercią głodową w obozie Bergen-Belsen 5 maja 1945 r., na parę dni przed wyzwoleniem.

Dzieła Mariana Ruzamskiego znajdują się w prywatnych kolekcjach oraz w muzeach w Rzeszowie, Sandomierzu, Wrocławiu, Lwowie, Pradze oraz w Oświęcimiu, gdzie znajdują się prace z „Teczki Oświęcimskiej” zawierającej rysunki obozowe. Na wystawie w Berlinie zostało zaprezentowanych 14 jego prac.

Z inicjatywy Tarnobrzесьkiego Towarzystwa Historycznego na cmentarzu parafialnym w Tarnobrzegu 31 października 2005 r. został poświęcony symboliczny grób Mariana Ruzamskiego.

Propozycję nadania przedmiotowej nazwy dla ronda pozytywnie zaopiniował Zarząd Osiedla Wielopole i Zarząd Osiedla Miechocin.

Mając powyższe na uwadze Prezydent Miasta postanowił przedłożyć Radzie Miasta projekt uchwały w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Tarnobrzegu.